

Práce se týká Berkeleyho reakce na newtonovskou dynamiku. Berkeley na jednu stranu obdivuje užitečnost, jednoduchost a obecnost Newtonových pohybových zákonů, na druhou stranu si ale uvědomuje jejich možné nežádoucí ontologické implikace. Pokud totiž interpretujeme Newtona v realistickém duchu, jeho nauky, zdá se, implikují, že fyzické předměty jsou aktivní. Proto je realisticky chápaná Newtonova nauka v příkrém rozporu s Berkeleyho názorem, že jedinými zdroji aktivity v univerzu jsou duchové. Berkeley se pokouší vyřešit tento konflikt tím, že nabízí koncept síly jako matematické hypotézy. Pokud totiž sílu chápeme takto, zdá se že jsme se zbavili nepřijatelných metafyzických závazků. Podle autora je mezi jednotlivými tvrzeními, která Berkeley činí o síle ve spise O pohybu jisté napětí a navrhuje interpretaci Berkeleyho koncepce, která se má tomuto napětí vyhnout. Podle této interpretace má Berkeleyho koncept síly instrumentalistický charakter. Závěrem se pak autor zabývá vybranými aspekty Berkeleyho konceptu síly jako matematické hypotézy a tvrdí, že i přesto, že by se mohlo toto pojetí zdát být v nesouladu s Berkeleyho metafyzickým stanoviskem, tento zdánlivý nesoulad se rozplyne, vezmeme-li v úvahu sémantickou koncepci představenou v Berkeleyho Alkifrónu.